

Οι σημαντικότεροι σταθμοί της ζωής του

Γεννήθηκε στη Χίο το 1925. Η μητέρα του ήταν από το Τσεσμέ της Μικράς Ασίας και ο πατέρας του Κρητικός, από τον Γαλατά Χανίων ανώτερος δημόσιος διοικητικός υπάλληλος, πολιτικοποιημένος στην πλευρά των βενιζελικών.

Τα παιδικά του χρόνια τα έζησε σε διάφορα μέρη ανά την Ελλάδα, καθώς ο πατέρας έπαιρνε συνεχείς μεταθέσεις. Έτσι, πέρασε από τη Μυτιλήνη, τη Σύρο, την Αθήνα, τα Γιάννενα, όπου γεννήθηκε ο μικρότερος αδελφός του, Γιάννης, το Αργοστόλι, τον Πύργο Ηλείας, την Πάτρα, την Τρίπολη.

Το όνομα Μίκης το πήρε από έναν θείο του διπλωμάτη από την Αλεξάνδρεια, ο οποίος δεν θεωρούσε το βαφτιστικό «Μιχάλης» αντάξιο του ανιψιού του. Στην Πάτρα γράφτηκε στο ωδείο, απέκτησε το πρώτο του βιολί και άρχισε να συνθέτει τα πρώτα του έργα. Ήταν 12 ετών όταν έγραψε ένα παιδικό τραγούδι, για να ακολουθήσουν κι άλλα.

Το καλοκαίρι του '43 εγκαταστάθηκε στην Αθήνα για να παρακολουθήσει μαθήματα στο Κρατικό Ωδείο με δάσκαλο τον διευθυντή της ΚΟΑ, Φιλοκτίτη Οικονομίδη. Αμέσως ήρθαν τα πρώτα έργα δωματίου, αλλά παράλληλα ανακάλυψε την εθνική αντίσταση, εισχώρησε στην ΕΠΟΝ και έγινε διαφωτιστής.

Εκεί γνώρισε και ερωτεύτηκε το 1944 τη φοιτήτρια Ιατρικής Μυρτώ Αλτινόγλου. Εκείνος ήταν 19 κι εκείνη έναν χρόνο μικρότερη, στα 18.

Μάρτυρας των Δεκεμβριανών του 1944, συμμετείχε στη μεγαλειώδη συγκέντρωση στο Σύνταγμα, κραδαίνοντας μια ελληνική σημαία βουτηγμένη στο αίμα σκοτωμένων συντρόφων του.

Στις μαζικές συλλήψεις του 1947 τον συνέλαβαν και τον έστειλαν στην Ικαρία. Αμέσως μπήκε στον ένοπλο αγώνα, συνεργαζόμενος με τον Δημοκρατικό Στρατό Αθηνών.

Μέχρι που τον Ιούλη του '47 συνελήφθη ξανά και στάλθηκε εν νέου εξορία στην

Ικαρία. Εκείνο το διάστημα αποδείχθηκε ιδιαίτερα γόνιμο, καθώς έγραψε 61 συμφωνικά έργα. Επόμενος σταθμός ήταν η Μακρόνησος, μια ανθρώπινη κόλαση. Κι όμως, μέσα στις κακουχίες και στα βασανιστήρια, συνέχισε να γράφει μουσική. Ένας άγριος ξυλοδαρμός από δεσμοφύλακα, που τον άφησε ημιθανή, τον έφερε πίσω στην Αθήνα, στο Στρατιωτικό Νοσοκομείο 401, απ' όπου τον παρέλαβε ο πατέρας του, και χάρη στα μέσα που ενεργοποίησε τον πήρε μαζί του στην Κρήτη. Το 1953 κέρδισε υποτροφία του ΙΚΥ για το Παρίσι και έκανε πρόταση γάμου στη Μυρτώ.

Στο Παρίσι, δίπλα σε κορυφαίους μουσι-

Στο Παρίσι, δίπλα σε κορυφαίους μουσικούς δασκάλους όπως ο Ολιβιέ Μεσιάν, ο Θεοδωράκης άφησε όλα τα φαντάσματα της Μακρονήσου να βγουν στο φως. Η μουσική του παραγωγή εντυπωσίασε και όλοι μιλούσαν για τον νέο Στραβίνσκι.

κούς δασκάλους όπως ο Ολιβιέ Μεσιάν, ο Θεοδωράκης άφησε όλα τα φαντάσματα της Μακρονήσου να βγουν στο φως. Η μουσική του παραγωγή εντυπωσίασε και όλοι μιλούσαν για τον νέο Στραβίνσκι. Το Covent Garden του Λονδίνου το 1958 του παρήγγειλε την «Αντιγόνη» για το Βασιλικό Μπαλέτο, η πρεμιέρα της οποίας αποτέλεσε σημαντικό κοσμικό γεγονός. Μια μέρα του 1959, πίνοντας καφέ στου Λουμίδη με τον Χατζιδάκι, τον πλησίασε ο Ελύτης, λέγοντάς του πόσο εντυπωσιασμένος ήταν από τη δουλειά που είχε κάνει με το έργο του Ρίτσου. «Ολοκληρώνω ένα μεγάλο ποίημα. Θα ήθελα να το διαβάσεις» του είπε. Ένωσε ότι μέσα από τους στίχους του ξεπεταγόταν όλη η Ελλάδα. Ολοκλήρωσε τη μελοποίησή του μέσα σε μία εβδομάδα.

Το 1963 ο ανεξάρτητος, συνεργαζόμενος με την ΕΔΑ βουλευτής Γρηγόρης Λαμπράκης, αγωνιστής της ειρήνης και του διεθνούς αιτήματος για την κατάργηση των πυρηνικών όπλων, δολοφονείται στη Θεσσαλονίκη από το παρακράτος. Η νεολαία έβραζε και ο Μίκης γηθήκε του κινήματος των Λαμπράκηδων που, χάρη σε μια ιδέα του Θεόδωρου Πάγκαλου, έκανε το «Ζ» - αναφορά στο σύνθημα «Ο Λαμπράκης ζει» - σύμβολο του κινήματος.

Στις 19 Απριλίου 1967 το Πολιτιστικό Κέντρο Πειραιά παρουσίασε στο κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο της πόλης το «Αξιόν Εστί». Δύο μέρες μετά έγινε το πραξικόπημα των συνταγματάρχων. Ο πολιτικός κόσμος, κυρίως της αριστεράς, μπήκε για μία ακόμα φορά «στον γύψο». Ο Μίκης, φυγιάς πλέον, συνέστησε την πρώτη

